

LIBRIS | We know books
Nathalie Depoorter
Marianne van der Walle

MARELE GHID *al* BUNELOR *maniere*

Traducere din limba neerlandeză
de Iulia Dromereschi

Booklet
fiction | 2020

CUPRINS

CAPITOLUL 1: Etimologia etichetei

CAPITOLUL 2: Bunele maniere la masă

CAPITOLUL 3: Alte bune maniere la masă

CAPITOLUL 3 BIS: *Copii care o duc mai rău decât tine*

CAPITOLUL 4: Încă niște bune maniere la masă

CAPITOLUL 5: Adresarea cu două cuvinte

CAPITOLUL 6: Întreruperea conversațiilor

CAPITOLUL 7: Conversațiile

CAPITOLUL 8: *#(!)&*?&*!&!!*

CAPITOLUL 9: Corpul tău vorbește

CAPITOLUL 10: Intimitatea: diferența dintre copii și adulți (partea teoretică)

BLA

BLA

BLA

BLA

CAPITOLUL 11: Intimitatea: diferența dintre copii și adulți (partea practică)

CAPITOLUL 12: Împărțirea pentru avansați

CAPITOLUL 13: Cum să supraviețuiești în jungla transportului în comun

CAPITOLUL 13 bis: *Copii care o duc mai rău decât tine*

CAPITOLUL 14: Reguli de etichetă care nu au niciun sens

CAPITOLUL 15: Ce să reții din această carte

CAPITOLUL 15 bis: *Copii care o duc mai rău decât tine*

bibliografie

Capitolul 1

ETIMOLOGIA* ETICHETEI

„Etichetă“ vine din limba franceză. Etichetele sunt bucățele de hârtie pe care le pui pe obiecte ca să spui ceva despre ele. De exemplu, caietul este de matematică.

* Etimologia ne spune de unde vin cuvintele. Pot veni din altă limbă; chiar cuvântul „etimologie“ vine din limba greacă. Ce înseamnă „etichetă“ și de unde vine vei afla în curând. (Apropo, nu tot ce citești este adevărat. Valabil și pentru cartea asta. Nu crede imediat tot ce îți spun despre etimologie și despre cuvântul „etichetă“. Poate că te păcălesc.)

Sau poate vrei să atragi atenția că în borcan este gem de mure, nu gem de căpșune. Foarte util.

Așa este și eticheta despre care va fi vorba în cartea asta: spune ceva despre altceva, oferind informații prețioase.

Dacă rămâi la masă până când termină de mâncat toată lumea, de exemplu, asta spune că îți face plăcere să stai cu ei la masă, chiar dacă tu nu mai mănânci. Și că nu trebuie să se grăbească, pentru că te simți minunat în compania lor.

(Asta nu înseamnă că este în regulă să tragi de timp la prânz sau la cină sau să arăți cât de mult îți place mâncarea construind turnulețe din piure sau aruncând cu mazăre în ceilalți. Eticheta trasează și limite. Dar despre asta vom vorbi în capitolul 2 – așa că deocamdată e permis.)

POING

POING

POING

În concluzie, eticheta mereu spune ceva despre ceva și aproape întotdeauna spune ceva și despre *TINE*.

Eticheta spune despre tine că

Capitolul 2

BUNELE MANIERE LA MASĂ**PENTRU CEI CARE FAC BALET:**

Să stai la masă este chiar mai rău decât la ora de balet: nu ai voie să faci aproape nimic, dar trebuie să faci tot ce ți se cere, este **teribil** de greu și ce faci nu e niciodată suficient de bun, totul trebuie făcut într-un anumit fel (niciodată pe calea cea mai simplă) și nu altfel – oare de ce nu?

PENTRU CEI CARE NU FAC BALET:

De ce nu faci balet? Nu-ți place? Nu ai voie să faci aproape nimic, dar trebuie să faci tot ce ți se cere, este

RIDICOL de greu, și așa mai departe.*

Bine. Am înțeles de ce nu faci balet.

Și nici nu am pomenit de tutu și de colanții roz, ambele **absolut oribile**.

* Vezi „Pentru cei care fac balet“.

Pentru cei care nu fac balet: să stai la masă este chiar mai rău decât la școală.**

PENTRU CEI CARE NU FAC BALET ȘI NICI LA ȘCOALĂ NU MERG:

Nu ești cumva prea mare pentru această carte?

AȘA. DESPRE BUNELE MANIERE LA MASĂ.

Regulile de etichetă la masă sunt stricte, dificile și adesea iraționale. Dar asta ai înțeles deja. Adulților li se par însă foarte importante.

** Vezi „Pentru cei care fac balet“.

Totuși, se întâmplă des ca adulții să nu își respecte propriile reguli la masă. Ei le numesc „excepții”. Copiii le-ar numi „inconsecvențe”, dar, din păcate, nu cunosc cuvântul. Încă.

Prin urmare, la masă ai parte de discuții de genul:

COPILUL:

Astăzi, la școală...

MAMA:

<numele copilului>!

Nu vorbi cu gura plină, te rog.

COPILUL:

Dar, mami,
și TU vorbești
cu gura plină.

MAMA:

*Hmpf. SLURP.
Miam. *MOLF*.*

Da, dar numai ca să-ți spun
că n-ai voie să vorbești cu gura plină.

COPILUL:

Dar tocmai AI FĂCUT asta.

Ce fel de exemplu îmi dai?

MAMA:

Eu încerc,
dar dacă văd că vorbești
cu gura plină,
trebuie să spun ceva!

COPILUL:

Nu dacă ai

CHIAR TU

gura plină când vorbești.

MAMA:

Dacă aș fi așteptat, ar fi fost prea târziu,
pentru că ai fi apucat să înghiți mâncarea.

COPILUL:

Cu atât mai bine, nu?

Așa nu mai vorbesc cu gura plină.

MAMA:

Te rog să mănânci.

Și așa mai departe

Și așa mai departe

La fel se întâmplă și când trebuie să te ridici de la masă. Eticheta spune că nu este permis – sau, cel puțin, că TU nu ai voie. Oamenii mari fac asta tot timpul, cred că și tu ai observat.

Iau ceva de pe foc.

Scot apa din frigider.

Aduc șervețele.

Ei nu stau la masă nici trei minute legate. Toate sunt excepții. Dar așa merg lucrurile. Iar dacă încerci tu să te ridici, de exemplu ca să iei o cariocă... sau să le arăți un cuib de barză, atunci să te ții.*

* Ai înțeles ce sunt „excepțiile” și ce înseamnă „inconsecvențe”?

„STAI
JOS!”

„TREC ÎNAPOI
LA MASĂ!”

„NU TE RIDICA!”